

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 4. februarja 2014*

„Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Siriji — Zamrznitev sredstev — Prilagoditev predlogov — Rok — Očitna napaka pri presoji — Obveznost obrazložitve — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Pravica do obrambe“

V združenih zadevah T-174/12 in T-80/13,

Syrian Lebanese Commercial Bank SAL s sedežem v Bejrutu (Libanon), ki jo zastopajo P. Vanderveeren, L. Defalque in T. Bontinck, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata G. Étienne in S. Cook, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti, prvič, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 55/2012 z dne 23. januarja 2012 o izvajanju člena [32](1) Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL L 19, str. 6), drugič, Izvedbenega sklepa Sveta 2012/37/SZVP z dne 23. januarja 2012 o izvajanju Sklepa 2011/782/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 19, str. 33), tretjič, Sklepa Sveta 2012/739/SZVP z dne 29. novembra 2012 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in razveljavitvi Sklepa 2011/782 (UL L 330, str. 21), četrtič, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1117/2012 z dne 29. novembra 2012 o izvajanju člena 32(1) Uredbe št. 36/2012 (UL L 330, str. 9), petič, „odločb, vsebovanih v dopisih“ Sveta z dne 24. januarja 2012 in 30. novembra 2012, s katerima je bila tožeča stranka obveščena o omejevalnih ukrepih v zvezi z njo, šestič, Sklepa Sveta 2013/109/SZVP z dne 28. februarja 2013 o spremembi Sklepa 2012/739 (UL L 58, str. 8), sedmič, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 363/2013 z dne 22. aprila 2013 o izvajanju Uredbe št. 36/2012 (UL L 111, str. 1) in, osmič, Sklepa Sveta 2013/255/SZVP z dne 31. maja 2013 o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 147, str. 14), in sicer v delih, v katerih ti akti vplivajo na položaj tožeče stranke,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, G. Berardis (poročevalec) in C. Wetter, sodnika,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. septembra 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Syrian Lebanese Commercial Bank SAL, je libanonska banka, v kapitalu katere je Commercial Bank of Syria (v nadaljevanju: CBS), ki je v lasti sirske države, udeležena s 84,2 %.
- 2 Svet Evropske unije je 9. maja 2011 na podlagi člena 29 PEU sprejel Sklep 2011/273/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 121, str. 11). Člen 4(1) tega sklepa določa, da se zamrznejo vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo osebam, odgovornim za nasilno zatiranje civilnega prebivalstva v Siriji, ter z njimi povezanim fizičnim ali pravnim osebam in subjektom, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod njihovim nadzorom. Podrobna pravila te zamrznitve so določena v preostalih odstavkih tega člena. V skladu s členom 5(1) Sklepa 2011/273 Svet sestavi seznam teh oseb.
- 3 Svet je poleg tega na podlagi člena 215(2) PDEU in Sklepa 2011/273 sprejel Uredbo (EU) št. 442/2011 z dne 9. maja 2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL L 121, str. 1). Člen 4(1) te uredbe določa, da se zamrznejo vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo fizičnim ali pravnim osebam, subjektom in organom iz Priloge II, so v njihovi lasti, posesti ali ti z njimi razpolagajo.
- 4 S Sklepom Sveta 2011/684/SZVP z dne 13. oktobra 2011 o spremembah [S]klepa 2011/273 (UL L 269, str. 33) je bila banka CBS uvrščena v Prilogo II k Sklepu 2011/273 s to obrazložitvijo:

„banka v državni lasti, ki zagotavlja finančno podporo režimu“.
- 5 S Sklepom Sveta 2011/782/SZVP z dne 1. decembra 2011 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in razveljavitvi Sklepa 2011/273 (UL L 319, str. 56) so se ohranili omejevalni ukrepi v zvezi z banko CBS, saj je bila ta uvrščena v Prilogo II k Sklepu 2011/782.
- 6 Z Izvedbenim sklepom Sveta 2012/37/SZVP z dne 23. januarja 2012 o izvajanju Sklepa 2011/782 (UL L 19, str. 33) je bilo ime tožeče stranke uvrščeno v Prilogo I k Sklepu 2011/782 s to obrazložitvijo:

„Hčerinska družba banke [CBS], ki je že uvrščena na seznam. [S]odeluje pri financiranju režima.“
- 7 Z Uredbo Sveta (EU) št. 1011/2011 z dne 13. oktobra 2011 o spremembah Uredbe št. 442/2011 (UL L 269, str. 18) je bila banka CBS z enako obrazložitvijo, kot je v Sklepu 2011/684, uvrščena v Prilogo IIa k Uredbi št. 442/2011.
- 8 Z Uredbo Sveta (EU) št. 36/2012 z dne 18. januarja 2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji in razveljavitvi Uredbe št. 442/2011 (UL L 16, str. 1) so se ohranili omejevalni ukrepi v zvezi z banko CBS, saj je bilo njeno ime uvrščeno v Prilogo II k Uredbi št. 36/2012.
- 9 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 55/2012 z dne 23. januarja 2012 o izvajanju člena [32](1) Uredbe št. 36/2012 (UL L 19, str. 6) je bilo ime tožeče stranke z enako obrazložitvijo, kot je v Izvedbenem sklepu 2012/37, uvrščeno v Prilogo II k Uredbi št. 36/2012.

- 10 Svet je 24. januarja 2012 tožeči stranki poslal dopis (v nadaljevanju: dopis z dne 24. januarja 2012), v katerem je navedeno:

„Obveščamo vas, da je Svet [...] sklenil, da je treba vašo družbo uvrstiti na seznam oseb in subjektov iz Priloge I k Sklepu [2011/782], kakor se izvaja z Izvedbenim sklepom [2012/37], in Priloge II k Uredbi [št. 36/2012], kakor se izvaja z Izvedbeno uredbo [št. 55/2012]. Razlogi, ki utemeljujejo vašo uvrstitev na ta seznam, so navedeni v ustreznih vnosih v zadevnih prilogah.

V prilogi je kopija izvedbenega sklepa in izvedbene uredbe, s katerima je bila vaša družba uvrščena na zgoraj navedeni seznam [...]“

- 11 Tožeča stranka je 8. februarja 2012 potrdila prejem tega dopisa.
- 12 Svet je 24. januarja 2012 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil tudi Obvestilo za osebe in subjekte, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v Sklepu 2011/782, kot se izvaja z Izvedbenim sklepom 2012/37, in v Uredbi št. 36/2012, kot se izvaja z Izvedbeno uredbo št. 55/2012 (UL C 19, str. 5).
- 13 V zadevnem obvestilu je navedeno, da lahko zadevne osebe in subjekti zahtevo za ponovno preučitev odločitve o njihovi uvrstitvi na sezname, priložene aktom, ki so navedeni zgoraj v točki 12, skupaj z dokazili pošljejo Svetu.
- 14 Tožeča stranka je z dopisom z dne 15. februarja 2012 Svetu poslala zahtevo za ponovno preučitev, s katero je izpodbijala sodelovanje pri financiranju sirskega režima ter zaprosila za dostop do dokazov, ki jih ima Svet v zvezi z njo, in za zaslišanje. Ker Svet ni odgovoril, je tožeča stranka 4. aprila 2012 ponovila to zahtevo.
- 15 Svet je z dopisom z dne 3. julija 2012, prvič, tožeči stranki posredoval izvleček sporočila generalnega sekretariata Sveta delegacijam držav članic, ki mu je bil priložen dokument, ki je bil podlaga za njeno uvrstitev na sezname oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi glede Sirije (v nadaljevanju: dokumenti, poslani 3. julija 2012), in drugič, zavrnil odobritev formalnega zaslišanja, ker je bilo treba možnost predložitve pisnih stališč šteti za zadostno.
- 16 Tožeča stranka je z dopisom z dne 7. novembra 2012 znova zahtevala ponovno preučitev svojega položaja.
- 17 S Sklepom Sveta 2012/739/SZVP z dne 29. novembra 2012 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in razveljavitvi Sklepa 2011/782 (UL L 330, str. 21) so se ohranili omejevalni ukrepi proti tožeči stranki in banki CBS, saj sta bili ti družbi uvrščeni v prilogi I(B) in II k Sklepu 2012/739.
- 18 V skladu s členom 31 Sklepa 2012/739 se ti ukrepi uporabljajo do 1. marca 2013.
- 19 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1117/2012 z dne 29. novembra 2012 o izvajanju člena 32(1) Uredbe št. 36/2012 (UL L 330, str. 9) so bila imena drugih oseb uvrščena v Prilogo II k Uredbi št. 36/2012, ime ene osebe pa je bilo iz nje odstranjeno.
- 20 Svet je 30. novembra 2012 zastopnikom tožeče stranke poslal dopis, v katerem je navedeno:
- „Obveščamo vas, da je Svet [...] sklenil, da vaša stranka ostane uvrščena na seznam oseb in subjektov iz priloge I in II k Sklepu [2012/739] ter priloge II in IIa k Uredbi [št. 36/2012], kakor se izvaja z Izvedbeno uredbo [št. 1117/2012]. Razlogi, ki utemeljujejo uvrstitev vaše stranke na ta seznam, so navedeni v ustreznih vnosih v zadevnih prilogah.

V prilogi je kopija Sklepa Sveta v zvezi z uvrstitvijo vaše stranke na zgoraj navedeni seznam.

[...]

Končno, opozarjamo vas na možnost izpodbijanja Sklepa Sveta pred [Splošnim sodiščem].“

- 21 Tožeča stranka je 3. decembra 2012 potrdila prejem tega dopisa.
- 22 Svet je 30. novembra 2012 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil tudi Obvestilo osebam in subjektom, za katere veljajo omejevalni ukrepi iz Sklepa 2012/739 in Uredbe št. 36/2012, kot se izvaja z Izvedbeno uredbo št. 1117/2012 (UL C 370, str. 6), katerega vsebina je v bistvu enaka vsebini obvestila, navedenega zgoraj v točkah 12 in 13.
- 23 Tožeča stranka je z dopisom z dne 14. decembra 2012, poslanim Svetu, izpodbijala ohranitev svojega imena na seznamu oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, kakor izhaja iz aktov, navedenih zgoraj v točkah 17 in 19, ter zaprosila za dostop do dokazov, ki jih ima Svet v zvezi z njo, in za zaslišanje.
- 24 Svet se je 28. januarja 2013 na zahtevo tožeče stranke z dne 7. novembra 2012 odzval tako, da je zavrnil njene trditve v zvezi z njeno domnevno neodvisnostjo od banke CBS in potrdil obstoj povezave med njo in financiranjem sirskega režima.
- 25 Svet je z dopisom z dne 6. marca 2013 odgovoril na zahtevo tožeče stranke z dne 14. decembra 2012. Ob tem je tožeči stranki pojasnil, da ohranitev njenega imena na seznamih oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, temelji na dokumentih, katerih kopijo je že prejela, in da ne obstaja nobena dolžnost, da jo povabi na zaslišanje.

Postopek in predlogi strank

- 26 Tožeča stranka je 17. aprila 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, ki je bila vpisana pod opravilno številko T-174/12 in s katero je predlagala zlasti razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe št. 55/2012 in Izvedbenega sklepa 2012/37 v delu, v katerem se ta akta nanašata nanjo.
- 27 Pisni postopek se je končal 20. novembra 2012.
- 28 Tožeča stranka je 13. februarja 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila drugo tožbo, ki je bila vpisana pod opravilno številko T-80/13 in s katero je predlagala zlasti razglasitev ničnosti Sklepa 2012/739 in Izvedbene uredbe št. 1117/2012 v delu, v katerem se ta akta nanašata na njo.
- 29 Tožbi v zadevi T-80/13 je bil priložen predlog za obravnavanje po hitrem postopku na podlagi člena 76a Poslovnika Splošnega sodišča (v nadaljevanju: predlog za obravnavanje po hitrem postopku).
- 30 Svet je 18. februarja 2013 v odgovor na predloge tožeče stranke pri sodnem tajništvu Splošnega sodišča kot nov dokazni predlog v zadevi T-174/12 predložil dopis z dne 2. oktobra 2012, ki mu ga je guverner banke Libanona poslal v zvezi z ukrepi, ki jih je ta banka sprejela glede tožeče stranke (v nadaljevanju: dopis guvernerja).
- 31 S sklepom predsednika šestega senata Splošnega sodišča z dne 22. februarja 2013 je bil dopis guvernerja vložjen v spis v zadevi T-174/12 in določen je bil rok, v katerem se lahko tožeča stranka v zvezi s tem izjavi.
- 32 Tožeča stranka v predpisanem roku pri sodnem tajništvu Splošnega sodišča ni predložila stališč v zvezi z dopisom guvernerja.

- 33 Svet je 7. marca 2013 predložil stališča v zvezi s predlogom za obravnavanje po hitrem postopku, v katerih je predlagal, naj se ta predlog zavrne.
- 34 Splošno sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 13. marca 2013 zavrnilo predlog za obravnavanje po hitrem postopku.
- 35 Pisni postopek v zadevi T-80/13 se je končal 18. junija 2013, po vložitvi odgovora na tožbo, ker je Splošno sodišče na podlagi člena 47(1) Poslovnika odločilo, da druga izmenjava pisnih vlog ni potrebna.
- 36 Svet je v navedenem odgovoru na tožbo podvomil o dopustnosti tožbe v delu, v katerem se nanaša na Izvedbeno uredbo št. 1117/2012.
- 37 Tožeča stranka je 14. maja 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila prošnjo za dovolitev prilagoditve njenih predlogov v zadevi T-80/13, da bi predlog za razglasitev ničnosti zajemal tudi Sklep Sveta 2013/109/SZVP z dne 28. februarja 2013 o spremembi Sklepa 2012/739 (UL L 58, str. 8) v delu, v katerem podaljšuje uporabo Sklepa 2012/739 do 1. junija 2013 (v nadaljevanju: prva prošnja za prilagoditev predlogov).
- 38 Svet je z dopisom, vloženim 18. junija 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, sporočil, da nima stališč o prvi prošnji za prilagoditev predlogov.
- 39 Tožeča stranka je 5. julija 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča ponovno vložila prošnjo za dovolitev prilagoditve njenih predlogov v zadevi T-80/13, da bi predlog za razglasitev ničnosti zajemal tudi Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 363/2013 z dne 22. aprila 2013 o izvajanju Uredbe št. 36/2012 (UL L 111, str. 1) in Sklep Sveta 2013/255/SZVP z dne 31. maja 2013 o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 147, str. 14) v delu, v katerem ta akta, ki sta jima priložena seznama, na katerih je njeno ime, vplivata na njen položaj (v nadaljevanju: druga prošnja za prilagoditev predlogov).
- 40 Splošno sodišče je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da v zadevah T-174/12 in T-80/13 začne ustni postopek.
- 41 S sklepom predsednika šestega senata Splošnega sodišča z dne 15. julija 2013 sta bili na predlog Sveta in po opredelitvi tožeče stranke zadevi T-174/12 in T-80/13 v skladu s členom 50 Poslovnika združeni za ustni postopek in izdajo sodbe.
- 42 Svet je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. julija 2013, opozoril, da je treba drugo prošnjo za prilagoditev predlogov v delu, v katerem se nanaša na Izvedbeno uredbo št. 363/2013, šteti za prepozno in zato za nedopustno.
- 43 Tožeča stranka je 22. avgusta 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila stališča o ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložil Svet glede druge prošnje za prilagoditev predlogov. S sklepom predsednika šestega senata Splošnega sodišča z dne 5. septembra 2013 so bila ta stališča vložena v spis.
- 44 Stranke so na obravnavi 12. septembra 2013 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.
- 45 Tožeča stranka v zadevi T-174/12 Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- člen 1 Izvedbene uredbe št. 55/2012 in točko 27 priloge k tej uredbi razglasi za nična v delu, v katerem je bilo njeno ime dodano v Prilogo II k Uredbi št. 36/2012;

- člen 1 Izvedbenega sklepa 2012/37 in točko 27 priloge k temu sklepu razglasi za nična v delu, v katerem je bilo njeno ime dodano v Prilogo II k Sklepu 2012/273;
 - po potrebi „odločbo, vsebovano v dopisu Sveta z dne 24. januarja 2012“, razglasi za nično;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 46 Tožeča stranka v zadevi T-80/13 ob upoštevanju prve in druge prošnje za prilagoditev predlogov Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- člen 25 Sklepa 2012/739 in njegovo Prilogo I(B) razglasi za nična v delu, v katerem je njeno ime navedeno pod št. 34 te priloge;
 - člen 1 Izvedbene uredbe št. 1117/2012 razglasi za ničn v delu, v katerem je njegova posledica ohranitev njenega imena v Prilogi II k Uredbi št. 36/2012 na podlagi člena 1 Izvedbene uredbe št. 55/2012 in točke 27 priloge k tej uredbi;
 - po potrebi „odločbo, vsebovano v dopisu Sveta z dne 30. novembra 2012“, razglasi za nično;
 - Sklep 2013/109 razglasi za ničn v delu, v katerem določa podaljšanje uporabe Sklepa 2012/739 do 1. junija 2013;
 - Izvedbeno uredbo št. 363/2013 in Sklep 2013/255 razglasi za nična v delu, v katerem ta akta vplivata na njen položaj;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 47 Svet v obeh zadevah Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbi zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 48 Na obravnavi je tožeča stranka v odgovor na vprašanja Splošnega sodišča, prvič, priznala, da je v drugem predlogu v zadevi T-174/12 storila pisno napako, ko je v njem napačno navedla Sklep 2011/273 namesto Sklep 2011/782, in drugič, umaknila ta predlog, ker je bil zadnjenavedeni sklep razveljavljen, Svet pa je pojasnil, da ne dvomi več (glej točko 36 zgoraj) o dopustnosti drugega predloga tožeče stranke v zadevi T-80/13, zlasti ker je bila tožeča stranka o Izvedbeni uredbi št. 1117/2012 obveščena.
- 49 Te izjave strank so bile vnesene v zapisnik obravnave.

Pravo

Dopustnost

Prva in druga prošnja za prilagoditev predlogov

- 50 Tožeča stranka s prvo prošnjo za prilagoditev predlogov želi razširiti obseg ničnostne tožbe, da bi ta zajemal tudi Sklep 2013/109, s katerim je bila uporaba Sklepa 2012/739 podaljšana s 1. marca 2013 na 1. junij 2013.

- 51 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba, če akt, ki je bil prvotno izpodbijan, med postopkom nadomesti drug akt z enako vsebino, drugonavedeni akt šteti za novo dejstvo, zaradi katerega lahko tožeča stranka prilagodi svoje predloge in tožbene razloge. Ne bi bilo namreč dopustno, če bi institucija ali organ Unije, da bi nasprotoval v tožbi vsebovanim očitkom zoper enega od njegovih aktov, prilagodil ta akt ali ga nadomestil z drugim in se med postopkom skliceval na to spremembo ali nadomestitev, da bi drugi stranki onemogočil razširitev njenih prvotnih tožbenih predlogov in razlogov na poznejši akt ali vložitev dodatnih tožbenih predlogov in razlogov zoper ta akt (sodba Sodišča z dne 3. marca 1982 v zadevi Alpha Steel proti Komisiji, 14/81, Recueil, str. 749, točka 8, in sodba Splošnega sodišča z dne 28. maja 2013 v zadevi Al Matri proti Svetu, T-200/11, točka 80).
- 52 Poleg tega mora biti prošnja za prilagoditev predlogov, da bi bila dopustna, vložena v roku dveh mesecev, ki je določen v členu 263, šesti odstavek, PDEU, podaljšanim za rok desetih dni zaradi oddaljenosti, ki je določen v členu 102(2) Poslovnika. Ta rok za vložitev tožbe je namreč zavezujoč in sodišče Unije ga mora uporabiti tako, da se zagotovita pravna varnost in enakost posameznikov pred zakonom (sodba Sodišča z dne 18. januarja 2007 v zadevi PKK in KNK proti Svetu, C-229/05 P, ZOdl., str. I-439, točka 101). Sodišče mora tako preveriti, če je potrebno po uradni dolžnosti, ali je bil ta rok spoštovan (sklep Splošnega sodišča z dne 11. januarja 2012 v zadevi Ben Ali proti Svetu, T-301/11, točka 16).
- 53 V obravnavanem primeru je bilo s Sklepom 2013/109 med drugim nadomeščeno besedilo člena 31 Sklepa 2012/739, da bi se zagotovila uporaba tega sklepa do 1. junija 2013, in ne le do 1. marca 2013, kot je bilo prvotno določeno. Čeprav Sklep 2013/109 ni nadomestil Sklepa 2012/739, je treba ugotoviti, da gre za „prilagoditev“ tega sklepa v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 51, da bi se spremenilo njegovo časovno področje uporabe. Taka sprememba akta, ki je predmet spora, je razlog za prilagoditev predlogov, ki jih je predložila tožeča stranka (glej v tem smislu zgoraj v točki 51 navedeno sodbo Al Matri proti Svetu, točka 81).
- 54 V teh okoliščinah je treba priznati dopustnost predlogov zoper Sklep 2013/109, ki so bili v tajništvu Splošnega sodišča predloženi 14. maja 2013, torej v roku za vložitev ničnostne tožbe. O tem sklepu, ki je bil sprejet 28. februarja 2013 in v *Uradnem listu Evropske unije* objavljen 1. marca 2013, namreč tožeča stranka ob vložitvi prošnje za prilagoditev predlogov ni bila obveščena niti posamično niti z objavo obvestila.

Druga prošnja za prilagoditev predlogov

- 55 Tožeča stranka z drugo prošnjo za prilagoditev predlogov želi razširiti obseg ničnostne tožbe, da bi se ta nanašala tudi na Izvedbeno uredbo št. 363/2013 in Sklep 2013/255.
- 56 Svet ne nasprotuje drugi prošnji za prilagoditev predlogov v delu, v katerem se nanaša na Sklep 2013/255, zatrjuje pa nedopustnost v delu, v katerem se nanaša na Izvedbeno uredbo št. 363/2013, ker je prepozna. Svet v zvezi s tem opozarja, da 23. aprila 2013 v *Uradnem listu Evropske unije* ni objavil le navedene izvedbene uredbe, temveč tudi Obvestilo osebam in subjektom, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v Sklepu 2012/739, kot se izvaja z Izvedbenim sklepom Sveta 2013/185/SZVP, in v Uredbi št. 36/2012, kot se izvaja z Izvedbeno uredbo št. 363/2013 (UL C 115, str. 5, v nadaljevanju: Obvestilo z dne 23. aprila). Svet ob sklicevanju na sodbo Sodišča z dne 23. aprila 2013 v združenih zadevah Gbagbo in drugi proti Svetu (od C-478/11 P do C-482/11 P) zatrjuje, da je rok, v katerem lahko tožeča stranka prilagodi svoje predloge za vključitev te izvedbene uredbe, začel teči od objave Obvestila z dne 23. aprila in da se je iztekel 3. julija 2013. Po mnenju Sveta se člen 102(1) Poslovnika, ki določa, da se, kadar rok za vložitev tožbe proti aktu institucije začne teči z dnem objave akta, rok računa po izteku 14. dne po objavi akta v *Uradnem listu Evropske unije*, v tem primeru ne uporabi.
- 57 Tožeča stranka izpodbija ugovor nedopustnosti, ki ga je vložil Svet.

- 58 Na prvem mestu, v skladu s sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno zgoraj v točki 51, je treba dopustnost druge prošnje za prilagoditev predlogov priznati v delu, v katerem se nanaša na Sklep 2013/255. Ta sklep, na podlagi katerega se omejevalni ukrepi proti Siriji še naprej nanašajo na tožečo stranko, je bil sprejet 31. maja 2013 in objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* 1. junija 2013. Zato je bila druga prošnja za prilagoditev predlogov, predložena 5. julija 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, vložena v roku za vložitev tožbe, ki se nanaša na zadevni sklep.
- 59 Na drugem mestu, v zvezi z ugovorom nedopustnosti, ki ga je vložil Svet glede predloga za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe št. 363/2013, vsebovanega v drugi prošnji za prilagoditev predlogov, je treba ugotoviti, da iz točk 61 in 62 sodbe Gbagbo in drugi proti Svetu, navedene zgoraj v točki 56, izhaja, da če v skladu z določbami, ki jih je bilo treba uporabiti v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, zadevne stranke ni mogoče posamično obvestiti o aktu, s katerim se v zvezi z njo določijo omejevalni ukrepi ali se ti ohranijo, objava obvestila sproži tek roka za vložitev tožbe zoper ta akt.
- 60 V zvezi z uporabo teh načel v obravnavanem primeru je treba, prvič, opozoriti, da Uredba št. 36/2012 v členu 32(2) vsebuje določbo, ki v bistvu ustreza tisti, ki jo je Sodišče pojasnilo v sodbi Gbagbo in drugi proti Svetu, navedeni zgoraj v točki 56, iz katere izhaja, da mora Svet zadevne stranke o svojem sklepu, da se zanje uporabijo omejevalni ukrepi, obvestiti bodisi neposredno, če je njihov naslov znan, bodisi z objavo obvestila.
- 61 Drugič, treba je ugotoviti, kot je to storila tožeča stranka, da Svet ni pojasnil, zakaj naj ne bi mogel tožeče stranke o svoji odločitvi, da sprejme Izvedbeno uredbo št. 363/2013, obvestiti posamično, kljub temu da je seveda poznal njen naslov, saj ji je pred tem poslal druge akte in mu je bil sporočen naslov zastopnikov tožeče stranke v teh zadevah, ki so potekale.
- 62 Tretjič, vsekakor je treba poudariti, da se je lahko Sodišče v točki 64 sodbe Gbagbo in drugi proti Svetu, navedene zgoraj v točki 56, omejilo na ugotovitev, da se je ob vložitvi tožbe iztekel rok za vložitev predloga za razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov s to tožbo, ne da bi mu bilo treba odločati o uporabi člena 102(1) Poslovnika, ki določa dodatnih štirinajst dni za izračun roka za vložitev tožbe. Navedena tožba je bila namreč v vsakem primeru prepozna.
- 63 Nasprotno, v obravnavanih zadevah je vprašanje, ali je treba člen 102(1) Poslovnika razlagati tako, da se uporabi, če je bila zadevna stranka o sprejetju akta, ki vsebuje omejevalne ukrepe, obveščena z objavo obvestila, odločilno za ugotovitev, ali je bila druga prošnja za prilagoditev predlogov vložena pred iztekom roka za vložitev tožbe zoper Izvedbeno uredbo št. 363/2013, ki se računa od objave obvestila z dne 23. aprila. Navedena prošnja, vložena 5. julija 2013, namreč ne bi bila prepozna, če bi se ob uporabi člena 102(1) Poslovnika rok za vložitev tožbe iztekel 17. julija 2013, in ne 3. julija 2013, kot zatrjuje Svet.
- 64 V zvezi s tem je treba poudariti, da če Svet, ker ne more opraviti posamične obvestitve, to nadomesti z objavo obvestila, to obvestilo ostane akt, s katerim se lahko zadevne stranke seznanijo le z branjem *Uradnega lista Evropske unije*. Cilj štirinajstdnevnega roka iz člena 102(1) Poslovnika je, da se zainteresiranim strankam zagotovi dovolj dolgo obdobje, da vložijo tožbo zoper objavljene akte, s čimer se zagotovi spoštovanje pravice do učinkovitega sodnega varstva, ki ga zdaj zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
- 65 Ker Poslovnik v členu 102(1) določa dodatni rok štirinajstih dni za vložitev tožbe zoper akte, objavljene v *Uradnem listu*, je treba ugotoviti, da je treba to določbo po analogiji uporabiti tudi takrat, kadar je dogodek, ki sproži tek roka za vložitev tožbe, obvestilo o navedenih aktih, ki je prav tako objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*. Isti razlogi, ki so utemeljevali odobritev dodatnega roka štirinajstih dni glede objavljenih aktov, namreč, drugače kot za posamične obvestitve, veljajo glede objavljenih obvestil.

- 66 Če bi se poleg tega štelo, da se navedeni člen Poslovnika v okoliščinah obravnavanega primera ne uporabi, bi bili posamezniki v manj ugodnem položaju od tistega, ki bi nastal, če ne bi bilo obveznosti posamične obvestitve. V navedenem primeru bi namreč sama objava aktov, ki vsebujejo omejevalne ukrepe, zadostovala za sprožitev teka roka za vložitev tožbe, ki bi zajemal dodatnih štirinajst dni iz člena 102(1) Poslovnika.
- 67 V zvezi s tem je treba ugotoviti tudi, da je Sodišče v točki 58 sodbe Gbagbo in drugi proti Svetu, navedene zgoraj v točki 56, poudarilo, da je cilj obveznosti posamične obvestitve dodatno varstvo posameznikov. Zato se na navedeno sodbo ni mogoče sklicevati, zato da bi se za posameznike uporabilo manj ugodno obravnavanje od tistega, ki izhaja iz same objave aktov, ki vsebujejo omejevalne ukrepe v zvezi z njimi.
- 68 Ob upoštevanju zgoraj navedenih preudarkov je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je vložil Svet, zavrniti in tako ugotoviti, da je druga prošnja za prilagoditev predlogov dopustna v celoti, vključno z delom, v katerem se nanaša na Izvedbeno uredbo št. 363/2013.

Vsebinska presoja

- 69 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v zadevi T-174/12 v bistvu navaja štiri razloge:
- očitno napako pri presoji v zvezi z njeno vpletenostjo v financiranje sirskega režima;
 - kršitev njene pravice do obrambe, pravice do poštenega sojenja in pravice do učinkovitega sodnega varstva;
 - neobstoj zadostne in natančne obrazložitve;
 - pomanjkljivosti pri sprejetju zlasti Uredbe št. 36/2012 in Izvedbene uredbe št. 55/2012.
- 70 Tožeča stranka se v utemeljitev tožbe v zadevi T-80/13 v bistvu sklicuje na prve tri tožbene razloge, navedene zgoraj v točki 69, in na razlog v zvezi z nezadostno preučitvijo okoliščin obravnavanega primera.
- 71 Zaradi očitne podobnosti med tožbama je treba združiti tožbene razloge iz obeh združenih zadev, ki se nanašajo na enaka vprašanja, in jih preučiti skupaj.

Tožbeni razlogi v zvezi z neobstojem natančne in zadostne obrazložitve

- 72 Tožeča stranka zatrjuje, da je Svet z odločitvijo, da jo uvrsti na sezname oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, in da jo na njih ohrani, kršil obveznost obrazložitve, ki mu je naložena. Čeprav tožeča stranka ne izpodbija, da je Svet zadostno pojasnil razloge, iz katerih je bilo treba sprejeti omejevalne ukrepe glede Sirije, poudarja, da so v podrobnejši obrazložitvi, ki se nanaša nanjo, uporabljeni dvoumni izrazi, v njej pa je le ugotovljeno, da je hčerinska družba banke CBS, brez pojasnila, zakaj naj bi ta okoliščina omogočala ugotovitev, da sodeluje pri financiranju sirskega režima. Ob upoštevanju kvazikazenske narave zadevnih ukrepov in sodbe Sodišča z dne 13. marca 2012 v zadevi Tay Za proti Svetu (C-376/10 P) naj bi pri tem šlo za nedopustno domnevo. Poleg tega naj se pri uporabi te domneve ne bi upošteval domnevni neobstoj katerega koli razmerja odvisnosti med tožečo stranko in banko CBS.
- 73 Dalje, po mnenju tožeče stranke dokumenti, ki so bili 3. julija 2012 (glej točko 15 zgoraj) poslani v odgovor na njeno zahtevo za ponovno preučitev, niso odpravili neobstoja obrazložitve v zvezi z njeno uvrstitvijo na sezname oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, saj je v tem času Svetu posredovala več podatkov, ki dokazujejo njeno neodvisnost od banke CBS.

- 74 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.
- 75 Na prvem mestu, opozoriti je treba, da je namen obveznosti obrazložitve akta, ki posega v položaj, kakor je določena v členu 296, drugi odstavek, PDEU, na eni strani zadevni osebi dati na voljo dovolj podatkov za ugotovitev, ali je akt pravilno utemeljen in ali morda vsebuje napako, zaradi katere bi se lahko njegova veljavnost izpodbijala pred sodiščem Unije, in na drugi temu sodišču omogočiti izvajanje nadzora nad zakonitostjo tega akta. Tako določena obveznost obrazložitve je bistveno načelo prava Unije, od katerega so mogoča odstopanja zgolj iz nujnih razlogov. Zato je treba obrazložitev načeloma posredovati zadevni osebi hkrati z aktom, ki posega v njen položaj, neobrazložitve pa ni mogoče popraviti s tem, da se zadevna oseba z razlogi za akt seznanja med postopkom pred sodiščem Unije (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 15. novembra 2012 v zadevi Svet proti Bamba, C-417/11 P, točka 49, in sodbo Splošnega sodišča z dne 14. oktobra 2009 v zadevi Bank Melli Iran proti Svetu, T-390/08, ZOdl., str. II-3967, v nadaljevanju: sodba Splošnega sodišča Bank Melli, točka 80).
- 76 Zato mora Svet, razen če nujni razlogi v zvezi z varnostjo Unije ali njenih držav članic ali v zvezi z njihovimi mednarodnimi odnosi nasprotujejo posredovanju nekaterih elementov, osebi ali subjektu, na katerega se nanašajo omejevalni ukrepi, sporočiti posebne in konkretne razloge, iz katerih meni, da jih je bilo treba sprejeti. Tako mora navesti dejanske in pravne okoliščine, od katerih je odvisna zakonska utemeljitev zadevnih ukrepov, in preudarke, na podlagi katerih je sprejel te ukrepe (glej v tem smislu zgoraj v točki 75 navedeno sodbo Splošnega sodišča Bank Melli, točka 81).
- 77 Poleg tega mora biti obrazložitev prilagojena naravi zadevnega akta in okoliščinam, v katerih je bil sprejet. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, značilnosti razlogov, na katere se sklicuje, in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. Ne zahteva se, da se v obrazložitvi pojasnijo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, saj je treba zadostnost obrazložitve presojati ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njen okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje. Natančneje, akt, s katerim se posega v položaj, je dovolj obrazložen, če je bil sprejet v okviru, ki ga zadevna stranka pozna in ji omogoča, da razume obseg ukrepa, sprejetega v zvezi z njo (zgoraj v točki 75 navedeni sodba Svet proti Bamba, točki 53 in 54, in sodba Splošnega sodišča Bank Melli, točka 82).
- 78 Obrazložitev, ki jo je Svet navajal od uvrstitve tožeče stranke na seznam omejevalnih ukrepov proti Siriji, je bila v obravnavanem primeru v bistvu vedno ta:
- „Hčerinska družba banke [CBS], ki je že uvrščena na seznam. [S]odeluje pri financiranju režima.“
- 79 V dokumentih, poslanih 3. julija 2012, je v bistvu ponovljena obrazložitev, navedena zgoraj v točki 78, in dodano pojasnilo, da tožeča stranka „[banki CBS] omogoča izvajanje strategij za izogibanje evropskim sankcijam“.
- 80 V zvezi s pojasnilom, ki ga vsebuje ta dodatek, je treba poudariti, prvič, da gre za informacijo, ki je bila tožeči stranki posredovana šele po vložitvi tožbe v zadevi T-174/12, in drugič, da ni nobenih navedb v zvezi s konkretnimi podrobnostmi, kako naj bi tožeča stranka banki CBS omogočala „izogibanje evropskim sankcijam“.
- 81 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je edina obrazložitev, ki jo je Svet veljavno navedel v utemeljitev uvrstitve tožeče stranke na seznam oseb, za katere se uporabijo omejevalni ukrepi proti Siriji, in njene ohranitve na njem, tista, ki je navedena zgoraj v točki 78.

- 82 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je besedilo prvega stavka obrazložitve aktov, s katerimi je bila tožeča stranka uvrščena na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, in na njem ohranjena, zadostovalo, da je tožeča stranka lahko razumela, da se zadevni omejevalni ukrepi nanjo nanašajo, ker je hčerinska družba banke CBS.
- 83 Dokaz za to je, da je tožeča stranka v vlogi, s katero je vložila tožbo v zadevi T-174/12, izpodbijala upoštevnost kapitalskega merila, na katero se je skliceval Svet, in predložila podatke, s katerimi naj bi se dokazala domnevna neodvisnost od banke CBS.
- 84 Čeprav je res, kot zatrjuje tožeča stranka, da v drugem stavku zadevne obrazložitve ni pojasnjeno, ali sodeluje pri financiranju sirskega režima banka CBS ali tožeča stranka, je treba poudariti, da se ti možnosti med seboj ne izključujeta. Ta stavek dejansko pomeni, da tožeča stranka kot hčerinska družba banke, ki financira sirske režim, tudi sama vsaj posredno sodeluje pri tem financiranju.
- 85 Če se predpostavi, da drugi stavek obrazložitve, ki jo je navedel Svet, zaradi pomanjkanja jasnosti ne izpolnjuje pogojev iz člena 296, drugi odstavek, PDEU, kakor se razlaga v sodni praksi, ta okoliščina vsekakor ne vpliva na predmet tega tožbenega razloga. Prvi stavek navedene obrazložitve namreč zadostuje, da se lahko šteje, da je Svet izpolnil obveznost pojasnitve razloga, iz katerega je bila tožeča stranka uvrščena na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, in na njem ohranjena, namreč da je hčerinska družba banke CBS.
- 86 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je obveznost obrazložitve akta bistvena formalna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti razlogov, ki spada pod vsebinsko zakonitost spornega akta. Obrazložitev akta namreč pomeni, da je treba formalno navesti razloge, na katerih temelji ta akt. Če ti razlogi vsebujejo napake, te vplivajo na vsebinsko zakonitost navedenega akta, in ne na njegovo obrazložitev, ki je lahko zadostna, čeprav navaja zmotne razloge (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 10. julija 2008 v zadevi Bertelsmann in Sony Corporation of America proti Impala, C-413/06 P, ZOdl., str. I-4951, točka 181, in zgoraj v točki 75 navedeno sodbo Svet proti Bamba, točka 60).
- 87 Glede na zgoraj navedeno je treba zavriniti tožbene razloge v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve, utemeljenost obrazložitve, ki jo je Svet navedel glede tožeče stranke, pa je treba preučiti v okviru tožbenih razlogov v zvezi z domnevno očitno napako pri presoji, ki naj bi jo ta institucija storila glede vpletenosti tožeče stranke v financiranje sirskega režima.
- Tožbeni razlogi v zvezi z očitno napako pri presoji glede vpletenosti tožeče stranke v financiranje sirskega režima
- 88 Tožeča stranka zatrjuje, da je Svet storil očitno napako pri presoji, ko je sklepal, da je sodelovala pri financiranju sirskega režima, ne da bi za svoje trditve glede tega predložil dokaze. V zvezi s tem pojasnjuje, da se Svet ne more opreti samo na trditve ali samo na kapitalsko povezavo med njo in banko CBS, temveč da je zavezan predložiti dokaze.
- 89 Po mnenju tožeče stranke je napaka Sveta pri presoji toliko bolj očitna, ker iz preučitve listin, ki jih je predložila, izhaja, da ne more financirati sirskega režima.
- 90 Tako naj bi se, prvič, s statutom tožeče stranke (v nadaljevanju: statut banke SLBC), s katerim se za upravljanje te banke pooblašča le upravni odbor, dokazovala njena popolna neodvisnost od banke CBS, ki naj ne bi sprejemala direktiv ali smernic v zvezi s svojo hčerinsko družbo.
- 91 Tožeča stranka v zvezi s tem poudarja, da je njen upravni odbor 24. februarja 2012 sprejel sklep, da ne bo imel nobenih stikov s pravnimi osebami s seznamov fizičnih in pravnih oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, ki sta jih sprejeli Unija in Združene države Amerike, ali osebami, ki so z njimi povezane.

- 92 Drugič, tožeča stranka trdi, da od leta 2005 ne posoja sredstev banki CBS in da vsekakor za vse transakcije, ki jih opravi, velja libanonska bančna zakonodaja, preverja pa jih banka Libanona, ki je za tožečo stranko celo določila stalnega inšpektorja.
- 93 Tožeča stranka poleg tega opozarja, da so neodvisni revizorji potrdili, da ne opravlja sumljivih bančnih transakcij.
- 94 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.
- 95 Treba je spomniti, da člen 19(1) Sklepa 2011/782, člen 25(1) Sklepa 2012/739 in člen 28(1) Sklepa 2013/255 določajo:
- „Osebam, odgovornim za nasilno zatiranje civilnega prebivalstva v Siriji, osebam in subjektom, ki imajo od režima koristi ali ga podpirajo, ter z njimi povezanim osebam in subjektom s seznamov v prilogah I in II, se zamrznejo vsa sredstva in gospodarski viri, ki jim pripadajo, so v njihovi lasti, katerih imetniki so ali so pod njihovim nadzorom.“
- 96 Člen 15(1) Uredbe št. 36/2012 glede opredelitve seznama oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi iz te uredbe, napotuje na določbo, na katero je bilo opozorjeno zgoraj v točki 95.
- 97 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da se omejevalni ukrepi proti Siriji nanašajo na tožečo stranko, ker je hčerinska družba banke CBS in lahko zato sodeluje pri financiranju sirskega režima.
- 98 Tako se zdi, da Svet meni, da tožeča stranka spada med osebe, ki „so povezane“ z osebami, ki podpirajo sirske režim, v obravnavanem primeru z banko CBS, v smislu določbe, ki je navedena zgoraj v točki 95.
- 99 To stališče Sveta je treba potrditi.
- 100 Okoliščini, ki nista sporni, in sicer da je banka CBS udeležena v kapitalu tožeče stranke s 84,2 % in da ta banka, ki je v lasti sirske države, podpira režim te države, sta namreč dokaz za povezavo z osebami, ki podpirajo navedeni režim, v smislu navedene določbe.
- 101 V zvezi s tem je treba poudariti, da kadar se zamrznejo sredstva subjekta, za katerega je ugotovljeno, da podpira sirske režim, kot je banka CBS, obstaja nezanemljivo tveganje, da ta subjekt izvaja pritisk na subjekte, ki jih ima v lasti, jih nadzoruje ali mu pripadajo, da bi se izognil učinku ukrepov, ki se nanašajo nanj. Zato je zamrznitev sredstev teh subjektov, ki jo Svet v skladu z določbo, navedeno zgoraj v točki 95, in napotitvijo iz člena 15(1) Uredbe št. 36/2012 mora odrediti, potrebna in ustrezna za zagotavljanje učinkovitosti sprejetih ukrepov in preprečevanja izogibanja tem ukrepov (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Sodišča z dne 13. marca 2012 v zadevi Melli Bank proti Svetu, C-380/09 P, v nadaljevanju: sodba Sodišča Melli Bank, točki 39 in 58).
- 102 Iz sodne prakse izhaja, da kadar je pravna oseba v stoddstotni lasti druge osebe, na katero se ti ukrepi nedvomno nanašajo, se morajo omejevalni ukrepi zaradi te kapitalske povezave nanašati tudi na navedeno pravno osebo, če akti, s katerimi so bili zadevni omejevalni ukrepi sprejeti, določajo uporabo teh ukrepov za pravne osebe, katerih imetnice so osebe, na katere se ti ukrepi že nanašajo, ali ki so pod nadzorom teh oseb (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 101 navedeno sodbo Sodišča Melli Bank, točka 79, in sodbo Splošnega sodišča z dne 20. februarja 2013 v zadevi Melli Bank proti Svetu, T-492/10, v nadaljevanju: sodba Splošnega sodišča Melli Bank, točka 56).
- 103 Sodba Tay Za proti Svetu, navedena zgoraj v točki 72, na katero se sklicuje tožeča stranka, te ugotovitve ne izpodbija. Čeprav je Sodišče v točki 66 navedene sodbe menilo, da se omejevalni ukrepi proti fizičnim osebam ne morejo uporabiti samo zaradi njihovih družinskih vezi z osebami, povezanimi

z voditelji tretjih držav, proti katerim so bili ti ukrepi sprejeti, namreč ničesar v tej sodbi ni mogoče razlagati tako, da naj bi bilo merilo kapitalske povezave, ugotovljeno v sodbi Sodišča Melli Bank, navedeni zgoraj v točki 101, razveljavljeno.

- 104 V obravnavanem primeru je nedvomno res, da je banka CBS udeležena v kapitalu tožeče stranke s 84,2 %, in ne s 100 %, kot je to bilo v zadevah, navedenih zgoraj v točki 102.
- 105 Res je tudi, kakor je na obravnavi opozorila tožeča stranka, da je bilo v sodbi Splošnega sodišča z dne 6. septembra 2013 v zadevi Persia International Bank proti Svetu (T-493/10, točka 119) ugotovljeno, da to, da je bila Bank Mellat, na katero so se že nanašali omejevalni ukrepi, v kapitalu Persia International Bank plc udeležena s 60 %, samo po sebi ne zadostuje za to, da bi se tudi proti Persia International Bank sprejeli in ohranili omejevalni ukrepi.
- 106 Treba pa je spomniti, da je Splošno sodišče v sodbi Persia International Bank proti Svetu, navedeni zgoraj v točki 105, ugotovilo, da bi, če bi Bank Mellat imela večino v skupščini Persia International Bank, dogovor med delničarji drugonavedene banke Bank Mellat onemogočil imenovanje večine direktorjev Persia International Bank, ki opravljajo izvršilne naloge. Splošno sodišče je zato lahko sklepalo, da ni tveganja, opisanega zgoraj v točki 101 (glej v tem smislu zgoraj v točki 105 navedeno sodbo Persia International Bank proti Svetu, točke od 106 do 113).
- 107 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da drugače kot v zadevi, v kateri je bila izrečena sodba Persia International Bank proti Svetu, navedena zgoraj v točki 105, tožeča stranka ni predložila nobenih podatkov, ki bi omogočili ugotovitev, da velika večina v njeni skupščini, ki jo je imela na razpolago banka CBS, ne bi zadostovala za to, da bi ji omogočila imenovanje večine članov upravnega odbora.
- 108 V zvezi s tem je treba, prvič, poudariti, da 84,2-odstotna udeležba v kapitalu banki CBS omogoča, da ima nadzor nad skupščino tožeče stranke.
- 109 Ugotoviti je namreč treba, da ima v skladu s členom 54 statuta banke SLCB vsak delničar na skupščini število glasov, enako številu delnic, ki jih ima. Banka CBS s 84,2-odstotno udeležbo v kapitalu tako razpolaga z dovolj delnicami za doseg sklepčnosti in večine, ki je potrebna na treh vrstah skupščine, torej ustanovni, redni in izredni, in večino, ki izhaja iz členov 57, 58, 63, 64, 69 in 70 statuta banke SLCB.
- 110 Drugič, v zvezi s pristojnostmi skupščine zadostuje poudariti, da se na redni skupščini določijo dividende, ki jih je treba izplačati v skladu s členom 65(c) statuta banke SLCB. Kot poudarja Svet, tako to, da tožeča stranka banki CBS od leta 2005 ni izplačala dividend, te banke, ki razpolaga z veliko večino na navedeni skupščini, ne ovira, da bi se glede tega v prihodnosti odločila drugače.
- 111 Tretjič, treba je ugotoviti, da je, čeprav je v skladu s členom 30 statuta banke SLCB za upravljanje tožeče stranke pristojen upravni odbor, skupščina tista, ki v skladu z istim členom izvoli člane tega odbora. Upravni odbor ima vsekakor široke pristojnosti, vendar se te v skladu s členom 36 statuta banke SLCB izvajajo za izvrševanje sklepov skupščine.
- 112 Četrtoč, treba je zavrniti trditev tožeče stranke, da bi moral Svet upoštevati, da člen 144, drugi odstavek, libanonskega trgovskega zakonika določa, da mora biti načeloma večina članov upravnega odbora libanonske delniške družbe državljanov te države.
- 113 Treba je namreč ugotoviti, da libanonsko državljanstvo večine članov upravnega odbora tožeče stranke ni element, ki bi omogočal izključiti, da bi navedeni odbor na podlagi sklepov skupščine, nad katero ima nadzor banka CBS, odločil, da se sredstva prenesejo na sirske režim.

- 114 Iz navedenih preudarkov je mogoče ugotoviti, da je tožeča stranka pravna oseba, ki je povezana z banko CBS, in da zato tveganje, opisano zgoraj v točki 101, v obravnavanem primeru – drugače od položaja v zadevi, v kateri je bila izrečena sodba Persia International Bank proti Svetu, navedena zgoraj v točki 105 – obstaja. Svet je zato v skladu z določbo, na katero je bilo opozorjeno zgoraj v točki 95, za tožečo stranko moral uporabiti omejevalne ukrepe proti Siriji.
- 115 Ker je pogoj v zvezi s tem, da je tožeča stranka „oseba, ki je povezana“ z osebo, ki podpira sirski režim, izpolnjen, ni treba opraviti dodatnega nadzora (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 101 navedeno sodbo Sodišča Melli Bank, točki 78 in 79), saj z elementi, ki jih zatrjuje tožeča stranka, ni mogoče izpodbiti kapitalske povezave, na katero se je oprl Svet.
- 116 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da to, da nad dejavnostjo tožeče stranke opravlja nadzor banka Libanona, ne izpodbija te povezave.
- 117 Vsekakor je treba ugotoviti, najprej, da banka Libanona, kot je med drugim razvidno iz dopisa guvernerja, opravlja nadzor – nad tožečo stranko in nad vsako drugo banko, ki posluje v Libanonu – glede spoštovanja zakonov in ureditev, ki veljajo v tej državi, zlasti tistih v zvezi z bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma. Guverner je v dopisu tudi pojasnil, da je bil za tožečo stranko določen stalni inšpektor, da bi se ta boj okrepil, tako da bi se zagotovilo spoštovanje omejitev, ki so jih določili pristojni mednarodni organi.
- 118 Dalje, v dopisu guvernerja je pojasnjeno, da je banka Libanona izdala okrožnico, v skladu s katero se morajo banke, ki poslujejo v tej državi, seznaniti z zakoni in ureditvami, ki urejajo njihove poslovne partnerje v tujini, in v zvezi z njimi postopati med drugim v skladu s sankcijami in omejitvami, ki so jih glede teh poslovnih partnerjev sprejeli pristojni organi držav. Banka Libanona je poleg tega zaprla račune, ki jih je imela tožeča stranka pri njej v tujih valutah.
- 119 Vendar se dejavnost nadzora in ukrepi, ki jih je sprejela banka Libanona, nanašajo na sredstva, s katerimi tožeča stranka razpolaga v tej državi. Ukrepi, ki jih je sprejel Svet, pa se nanašajo le na sredstva, s katerimi tožeča stranka razpolaga ali bi lahko razpolagala v Uniji, in na transakcije, ki bi jih želela opraviti s temi sredstvi.
- 120 Tako je treba poudariti, da se cilji ukrepov, ki jih je sprejela banka Libanona, ne ujemajo ali vsekakor ne ujemajo v celoti s cilji omejevalnih ukrepov, ki jih je Svet sprejel proti Siriji.
- 121 Poleg tega tožeča stranka zlasti ne more izpodbijati primernosti njene uvrstitve na sezname oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, ki jih je sprejel Svet, in ohranitve na njih s tem, da njeno dejavnost, vključno z dejavnostjo, ki je povezana z Unijo, nadzira nacionalni organ tretje države. Svet namreč v takem primeru ne bi imel več nobenega vpliva na učinkovitost tega nadzora, kar bi lahko izjalovilo cilje navedenih ukrepov.
- 122 Poudariti je treba, da je ta okoliščina element, ki omogoča tudi razlikovanje položaja tožeče stranke od položaja v zadevi, v kateri je bila izrečena sodba Persia International Bank proti Svetu, navedena zgoraj v točki 105. Čeprav je namreč Splošno sodišče v točki 117 navedene sodbe poudarilo vlogo nadzora Financial Services Authority (organ za finančne storitve v Združenem kraljestvu), s katerim se omejuje vpliv, ki ga ima lahko večinska delničarka zadevne banke, je šlo v tistem primeru za organ države članice, ki je zavezana spoštovati akte Sveta, in ne za organ tretje države, kot je ta v obravnavanem primeru.
- 123 Nazadnje, ker je Svet ravnal v skladu s sodno prakso, tožeča stranka napačno zatrjuje, da je njena uvrstitev na sezname oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, in ohranitev na njih zaradi identitete njenega večinskega delničarja v nasprotju s splošnimi pravnimi načeli, v skladu s katerimi se lahko uvedejo sankcije samo proti subjektu, ki je odgovoren za dejstva, ki jih je mogoče sankcionirati. Navedeni uvrstitev in ohranitev, ki ju je sprejel Svet, naj se namreč ne bi nanašali na

samostojno ravnanje tožeče stranke, ki bi bilo v nasprotju z določbami aktov, ki vsebujejo omejevalne ukrepe proti Siriji, temveč na sestavo njenih delničarjev in tako na njeno tesno povezavo z matično družbo (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 101 navedeno sodbo Sodišča Melli Bank, točka 81), katere pripadnost sirski državi ni sporna (glej točki 1 in 100 zgoraj).

124 Na podlagi zgoraj navedenih preudarkov je treba te tožbene razloge zavriniti.

Tožbeni razlogi v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe, pravice do poštenega sojenja in pravice do učinkovitega sodnega varstva

125 Tožeča stranka zatrjuje, da ji Svet kljub številnim zahtevam ni nikoli posredoval natančnih in posamičnih dejstev, ki utemeljujejo njeno uvrstitev na sezname oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, in ohranitev na njih. Tožeča stranka poleg tega poudarja, da Svet ob vložitvi tožbe v zadevi T-174/12 še ni odgovoril na njeni zahtevi z dne 15. februarja in 4. aprila 2012 (glej točko 14 zgoraj).

126 Svet naj prav tako ne bi nikoli pojasnil, na katera dejstva opira ohranitev tožeče stranke na navedenih seznamih, kljub domnevnim dokazom, ki jih je tožeča stranka predložila, da bi dokazala, da je bila presoja Sveta napačna, saj naj samo to, da je hčerinska družba banke CBS, ne bi pomenilo, da je tožeča stranka financirala sirski režim.

127 Tožeča stranka poleg tega graja, da Svet ni ugodil njenim prošnjam za zaslišanje na obravnavi. Sodna praksa, na katero se je skliceval Svet ob zatrjevanju, da zaslišanje ni pravica, ki bi jo imele osebe, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, naj ne bi bila upoštevna.

128 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

129 Opozoriti je treba, da je temeljna pravica do spoštovanja pravice do obrambe v postopku pred sprejetjem omejevalnega ukrepa izrecno določena v členu 41(2)(a) Listine o temeljnih pravicah, ki ji člen 6(1) PEU priznava enako pravno veljavo kot Pogodbama (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 21. decembra 2011 v zadevi Francija proti People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, ZOdl., str. I-13427, točka 66).

130 Opozoriti je tudi treba, da je skladu z ustaljeno sodno prakso načelo učinkovitega sodnega varstva splošno načelo prava Unije, ki izhaja iz skupnih ustavnih tradicij držav članic ter je potrjeno v členih 6 in 13 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, bilo pa je poleg tega ponovno potrjeno v členu 47 Listine o temeljnih pravicah (sodbi Sodišča z dne 13. marca 2007 v zadevi Unibet, C-432/05, ZOdl., str. I-2271, točka 37, in z dne 3. septembra 2008 v združenih zadevah Kadi in Al Barakaat International Foundation proti Svetu in Komisiji, C-402/05 P in C-415/05 P, ZOdl., str. I-6351, v nadaljevanju: sodba Kadi, točka 335).

131 Poleg tega v skladu s sodno prakso v obravnavanem primeru učinkovitost sodnega nadzora – glede katerega mora obstajati možnost, da se nanaša zlasti na zakonitost razlogov, na katere je organ Unije oprl vključitev imena osebe ali subjekta na sezname tistih, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, ki jih je sprejel navedeni organ – zajema to, da mora ta organ zadevno osebo ali subjekt kar najbolj obvestiti o razlogih, ko sprejme odločitev o njegovi vključitvi ali vsaj čim prej po odločitvi, da se navedeni osebi ali subjektu omogoči, da lahko pravočasno uresničuje pravico do vložitve pravnega sredstva (glej v tem smislu zgoraj v točki 130 navedeno sodbo Kadi, točka 336).

132 Spoštovanje te obveznosti, da se sporočijo navedeni razlogi, je namreč nujno, zato da se naslovnikom omejevalnih ukrepov omogoči obramba njihovih pravic v najboljših možnih okoliščinah in to, da se ob popolnem poznavanju razlogov odločijo, ali je smiselno, da se obrnejo na sodišče Unije (glej v tem

smislu sodbo Sodišča z dne 15. oktobra 1987 v zadevi Heylens in drugi, 222/86, Recueil, str. 4097, točka 15), ter zato da se sodišču Unije popolnoma omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevnega akta Unije, kot je za to pristojno na podlagi Pogodbe (zgoraj v točki 130 navedena sodba Kadi, točka 337).

- 133 V skladu z zahtevami, določenimi s to sodno prakso, pa člen 21(2) in (3) Sklepa 2011/782, člen 27(2) in (3) Sklepa 2012/739, člen 30(2) in (3) Sklepa 2013/255 ter člen 32(2) in (3) Uredbe št. 36/2012 določajo, da Svet o svojem sklepu, vključno z razlogi za uvrstitev na seznam, obvesti zadevno osebo bodisi neposredno, če je njen naslov znan, bodisi z objavo obvestila, s čimer ji omogoči, da predloži pripombe. Če so predložene pripombe ali novi tehtni dokazi, Svet pregleda svoj sklep in o tem ustrezno obvesti zadevno fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ.
- 134 Člen 32(4) Uredbe št. 36/2012 natančneje določa, da se seznama, ki sta priložena temu aktu, pregledujeta v rednih časovnih presledkih, in vsaj vsakih 12 mesecev.
- 135 V obravnavanem primeru je bila tožeča stranka o aktih, s katerimi je Svet sklenil, da jo uvrsti na sezname oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, obveščena z dopisom z dne 24. januarja 2012. V tem dopisu je bilo napoteno na Izvedbeni sklep 2012/37 in Izvedbeno uredbo št. 55/2012, ki sta bila temu dopisu priložena in ki sta vsebovala razloge za uvrstitev tožeče stranke na navedene sezname.
- 136 To, da naj bi bilo navedeno obvestilo objavljeno po prvi uvrstitvi tožeče stranke na seznam oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, samo po sebi ni mogoče šteti za kršitev pravice do obrambe.
- 137 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se v skladu s sodno prakso, zato da bi bili spoštovani pravica do obrambe in zlasti pravica do izjave, od organov Unije glede omejevalnih ukrepov ne zahteva, da pred prvo uvrstitvijo osebe ali subjekta na seznam za naložitev omejevalnih ukrepov o razlogih za to uvrstitev obvestijo zadevno osebo ali subjekt (glej v tem smislu zgoraj v točki 130 navedeno sodbo Kadi, točka 338).
- 138 Tako predhodno obvestilo bi namreč lahko ogrozilo učinkovitost ukrepov zamrznitve sredstev in gospodarskih virov, ki so jih uvedli navedeni organi (glej v tem smislu zgoraj v točki 130 navedeno sodbo Kadi, točka 339).
- 139 Za doseg svojih ciljev morajo imeti taki ukrepi po svoji naravi učinek presenečenja in se izvesti s takojšnjim učinkom (glej v tem smislu zgoraj v točki 130 navedeno sodbo Kadi, točka 340).
- 140 Svet tako ni bil zavezan zaslišati tožeče stranke pred njeno prvo uvrstitvijo na sezname oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, saj je za zagotovitev spoštovanja pravice tožeče stranke do obrambe zadostovalo, da je imela možnost, da bi se po prejemu dopisa z dne 24. januarja 2012 obrnila na Svet.
- 141 Iz besedila obrazložitve njene uvrstitve, kakor je bila navedena v aktih, priloženih dopisu z dne 24. januarja 2012, je namreč razvidno, da se je tožeča stranka odločila obrniti na Svet s prošnjo za dostop do dokazov, ki izkazujejo njeno podporo sirskega režimu. Tožeča stranka je med čakanjem na odgovor Sveta vložila tožbo, s katero se je začel postopek v zadevi T-174/12.
- 142 Svet je na to prošnjo odgovoril šele precej po vložitvi navedene tožbe, namreč 3. julija 2012.
- 143 V zvezi s tem pa je treba ugotoviti, da se besedilo dokumentov, poslanih 3. julija 2012, v bistvu ujema z obrazložitvijo, s katero se je tožeča stranka že seznanila iz besedila dopisa z dne 24. januarja 2012 in aktov, ki so mu bili priloženi, namreč Izvedbenega sklepa 2012/37 in Izvedbene uredbe št. 55/2012. Tako kot v teh aktih je tudi v zadevnem dokumentu ugotovljeno, da je tožeča stranka hčerinska družba banke CBS.

- 144 Ni pomembno, da je zadevni dokument vseboval dodatno obrazložitev, prvič, ker je tožeča stranka očitno poznala identiteto svoje glavne delničarke, drugič – kot je razvidno iz preučitve tožbenih razlogov v zvezi z očitno napako pri presoji glede vpletenosti tožeče stranke v financiranje sirskega režima – ker samo to, da bi bila tožeča stranka hčerinska družba banke CBS, in sicer zaradi 84,2-odstotne udeležbe te banke v njenem kapitalu, omogoča utemeljitev sprejetja omejevalnih ukrepov v zvezi z njo in, tretjič, ker je bila tožeča stranka takoj obveščena o tem, da je natančen razlog za te omejevalne ukrepe to, da je hčerinska družba CBS.
- 145 Nasprotno, pomembno je, da je imela tožeča stranka od svoje uvrstitve na sezname oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, možnost uresničevati pravico do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva tako, da Svetu in Splošnemu sodišču predstavi razloge, iz katerih meni, da to, da je hčerinska družba banke CBS, ne utemeljuje njene uvrstitve.
- 146 Vsekakor je treba poudariti, da bi šlo, tudi če se predpostavi, da bi moral Svet tožeči stranki dokumente, poslani 3. julija 2012, posredovati pred vložitvijo tožbe zoper izpodbijane akte v zadevi T-174/12, za kršitev brez posledic, saj tožeča stranka brez te kršitve ne bi mogla bolje zagotoviti svoje obrambe (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 16. februarja 2012 v združenih zadevah Svet proti Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, točka 78, in sodbo Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2011 v zadevi Alliance One International proti Komisiji, T-25/06, ZOdl., str. II-5741, točka 183).
- 147 V zvezi z očitkom, da Svet tožeči stranki ni odobril zaslišanja, je treba ugotoviti, da niti zadevna ureditev niti splošno načelo spoštovanja pravice do obrambe zadevni stranki ne priznavata pravice do takega zaslišanja (glej po analogiji sodbi Splošnega sodišča z dne 23. oktobra 2008 v zadevi People's Mojahedin Organization of Iran proti Svetu, T-256/07, ZOdl., str. II-3019, točka 93, in z dne 6. septembra 2013 v zadevi Europäisch-Iranische Handelsbank proti Svetu, T-434/11, točka 64).
- 148 V zvezi s spoštovanjem pravice tožeče stranke do obrambe pri sprejetju Sklepa 2012/739, Izvedbene uredbe št. 1117/2012, Izvedbene uredbe št. 363/2013, Sklepa 2013/109 in Sklepa 2013/255, ki so poznejši akti, s katerimi se je ime tožeče stranke ohranilo na seznamih imen oseb, ki so predmet omejevalnih ukrepov, je treba ugotoviti, da se na argument učinka presenečenja navedenih ukrepov načeloma ni mogoče veljavno sklicevati (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 129 navedeno sodbo France proti People's Mojahedin Organization of Iran, točka 62).
- 149 Vendar iz sodne prakse izhaja, da se za obstoj pravice do izjave pred sprejetjem aktov, s katerimi se ohranjajo omejevalni ukrepi za osebe, na katere so se ti že nanašali, predpostavlja, da je Svet v zvezi s temi osebami upošteval nova dejstva (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 129 navedeno sodbo France proti People's Mojahedin Organization of Iran, točka 63, in zgoraj v točki 102 navedeno sodbo Splošnega sodišča Melli Bank, točka 72).
- 150 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da Svet ob ohranitvi imena tožeče stranke na seznamih oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, ni upošteval nobenega novega dejstva, o katerem tožeča stranka po svoji prvotni uvrstitvi še ni bila obveščena.
- 151 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je imela tožeča stranka v skladu z določbami, navedenimi zgoraj v točki 133, možnost, da jo Svet na njeno pobudo zasliši, ne da bi jo pred sprejetjem vsakega poznejšega akta izrecno povabil na zaslišanje, če se nova dejstva v zvezi z njo ne upoštevajo.
- 152 Tožeča stranka je to možnost uporabila, zlasti z dopisom, ki ga je poslala Svetu 14. decembra 2012 in na katerega je ta odgovoril 6. marca 2013 (glej točki 23 in 25 zgoraj).
- 153 Čeprav je do tega odgovora prišlo po vložitvi tožbe zoper Sklep 2012/739, je treba ugotoviti, da s tem sklepom, pa tudi z Izvedbeno uredbo št. 1117/2012, Izvedbeno uredbo št. 363/2013 in Sklepom 2013/255, ni bila spremenjena obrazložitev omejevalnih ukrepov v zvezi s tožečo stranko in da

prvonavedeni sklep ni temeljil na nobenem novem dejstvu, temveč samo na kapitalski povezavi med banko CBS in tožečo stranko, o kateri je tožeča stranka že večkrat podala stališče, in to pred Svetom in pred Splošnim sodiščem.

154 Če se predpostavi, da bi Svet moral zaslišati tožečo stranko pred sprejetjem aktov, navedenih zgoraj v točki 153, je treba iz istega razloga ugotoviti, da bi bila taka nepravilnost v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 146, brez posledic.

155 Glede na zgornje preudarke je treba te tožbene razloge zavrniti.

Tožbeni razlogi v zvezi s pomanjkljivostmi pri sprejetju Uredbe št. 36/2012 in Izvedbene uredbe št. 55/2012

156 Tožeča stranka Svetu očita, da Uredba št. 36/2012 – drugače kot Uredba št. 442/2011, ki je bila s prvonavedeno razveljavljena – ne vsebuje napotitve na zahtevo, da se zagotovi spoštovanje temeljnih pravic oseb, na katere se nanašajo ukrepi iz teh uredb.

157 Dalje, tožeča stranka zatrjuje, da bi moral Svet, čeprav vsebina in cilji Uredbe št. 36/2012 upravičujejo, da jo je Svet sprejel na podlagi člena 215 PDEU, kljub temu upoštevati, da ta uredba poraja vprašanja v zvezi s temeljnimi pravicami, zaradi česar bi jo moral sprejeti na podlagi člena 75 PDEU. Ta člen namreč določa sprejetje aktov po rednem zakonodajnem postopku iz člena 294 PDEU, v katerem se Evropskemu parlamentu priznava pomembnejša vloga, kot je navadna obveščenosť o sprejetju omejevalnih ukrepov, določena v členu 215 PDEU.

158 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

159 Prvič, v zvezi z neomembo temeljnih pravic je treba ugotoviti, da ta okoliščina ne vpliva na zakonitost izpodbijanih aktov, ker tožeča stranka ni dokazala, da so bile njene temeljne pravice kršene. Tako je ta del tega tožbenega razloga brezpredmeten.

160 Drugič, tožeča stranka je v zvezi s pravno podlago Uredbe št. 36/2012 v odgovor na vprašanje, ki ga je Splošno sodišče postavilo na obravnavi, priznala, da se je lahko Svet za sprejetje te uredbe veljavno oprl na člen 215 PDEU. Ta izjava je bila vnesena v zapisnik obravnave.

161 V zvezi s trditvijo, ki jo je tožeča stranka navedla v repliki, v skladu s katero je „sporno, da pravna podlaga aktov, ki posegajo v njen položaj, Svetu omogoča, da sprejme akte, ki posegajo zlasti v temeljne pravice njihovih naslovnikov, in to brez posredovanja Parlamenta“, je treba vsekakor opozoriti, da razlika med členoma 75 PDEU in 215 PDEU glede vključitve Parlamenta, čeprav je sodelovanje Parlamenta v zakonodajnem postopku izkaz temeljnega načela demokratičnosti na ravni Unije, v skladu s katerim ljudstvo sodeluje pri izvrševanju oblasti prek predstavniške skupščine, izhaja iz odločitve avtorjev Lizbonske pogodbe, da se vloga Parlamenta omeji glede delovanja Unije v okviru skupne zunanje in varnostne politike (sodba Sodišča z dne 19. julija 2012 v zadevi Parlament proti Svetu, C-130/10, točki 81 in 82).

162 V zvezi s tem, tudi če se predpostavi, da bi bilo dopustno, da bi tožeča stranka navajala tožbeni razlog v bistvu v zvezi s kršitvijo prerogativ Parlamenta, je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso ni v nasprotju s pravom Unije, da se lahko ukrepi, ki neposredno vplivajo na temeljne pravice fizičnih in pravnih oseb, sprejemajo po postopku brez sodelovanja Parlamenta, ker obveznost spoštovati temeljne pravice v skladu s členom 51(1) Listine o temeljnih pravicah zavezuje vse institucije, organe, urade in agencije Unije. Poleg tega akti, na katere se nanaša ta člen, v skladu s členom 215(3) PDEU vključujejo potrebne določbe o pravnih jamstvih. Akt, kot je Uredba št. 36/2012, je zato mogoče sprejeti na podlagi člena 215(2) PDEU, če vsebuje jamstva glede spoštovanja temeljnih pravic zadevnih oseb (glej v tem

smislu in po analogiji zgoraj v točki 161 navedeno sodbo Parlament proti Svetu, točki 83 in 84; glede možnosti pravne osebe, da se sklicuje na kršitev temeljnih pravic, glej zgoraj v točki 102 navedeno sodbo Splošnega sodišča Mellī Bank, točka 41).

163 V obravnavani zadevi Uredba št. 36/2012 vsebuje določbe, ki so potrebne za zagotovitev varstva temeljnih pravic, saj zlasti v členu 32, od (2) do (4), določa obveznosti Sveta, da obrazloži uvrstitev vsake fizične ali pravne osebe na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi iz te uredbe, da navedene osebe neposredno ali z objavo obvestila obvesti o njihovi uvrstitvi, s čimer jim omogoči predložitev pripomb, ponoven pregled njegovega sklepa, če so predloženi novi tehtni dokazi ali pripombe, in pregled seznamov v rednih časovnih presledkih in vsaj vsakih 12 mesecev.

164 Glede na zgornje preudarke je treba te tožbene razloge zavrniti.

Tožbeni razlog v zvezi z nezadostno preučitvijo okoliščin obravnavanega primera

165 Tožeča stranka trdi, da Svet dejansko ni opravil presoje okoliščin primera, temveč je le sprejel predloge držav članic, ne da bi preveril utemeljenost in upoštevnost podatkov in dokazov, ki bi lahko utemeljevali sprejetje in ohranitev omejevalnih ukrepov glede nje.

166 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.

167 Svet je v obravnavanem primeru tožečo stranko uvrstil in ohranil na seznamu oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, ker je banka CBS udeležena v njenem kapitalu s 84,2 %.

168 Ta okoliščina je pravilna in tožeča stranka je ni nikoli izpodbijala. Poskušala pa je dokazati, da naj bi kljub tej kapitalski povezavi ohranjala neodvisnost od banke CBS.

169 Kot izhaja iz preučitve tožbenih razlogov v zvezi z očitno napako pri presoji glede vpletenosti tožeče stranke v financiranje sirskega režima, pa je Svet v obravnavanem primeru lahko pravilno uporabil kapitalsko povezavo za uvrstitev tožeče stranke na zadevne sezname in ohranitev na njih.

170 Ker se je Svet oprl na to povezavo, katere utemeljenost je treba potrditi, je treba ugotoviti, da je zadostno preučil okoliščine obravnavanega primera.

171 Ta tožbeni razlog je treba zato zavrniti.

172 Iz zgoraj navedenih preudarkov izhaja, da noben tožbeni razlog tožeče stranke ni utemeljen, zaradi česar je treba tožbi v celoti zavrniti, ne da bi se bilo treba izreči o dopustnosti predlogov tožeče stranke, naj se po potrebi razglasi ničnost „odločb, vsebovanih v dopisih Sveta“ z dne 24. januarja 2012 in 30. novembra 2012, ki jo je izpodbijal Svet.

Stroški

173 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Sveta naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. Tožbi se zavrneta.

2. Syrian Lebanese Commercial Bank SAL se naloži plačilo stroškov.

Kanninen

Berardis

Wetter

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 4. februarja 2014.

Podpisi